

maal. Som det nu er, er Færingerne slængt hen paa Atlanterhavet som Lønarbejdere paa ethver Skib, der løber ind paa Færøerne. Den danske Stat har sendt Baade derop, det ved jeg, og jeg tror ikke, de Færing, der har været om Bord paa Statens Skibe, klager, de har vist faaet en god Betaling, men Nordmændene har i Sommer været der med flere Baade og faaet dem bemanded, og der har ogsaa været andre, som har søgt Arbejdskraft deroppe. Der er Tale om, at Italienerne vil sende en hel Flaade paa 18 Trawlere derop, og Færingernes Opgave er altsaa at gaa om Bord som Lønarbejdere i disse Trawlere. Jeg ved ikke rigtig, om det ærede Medlem Hr. Rytter synes, at det er en hel værdig Kolonisation, vi driver deroppe. Jeg synes det ikke; for mig staar det, som om det er Danmarks Opgave at hjælpe Færingerne til økonomisk Velstand, saaledes at de faar Raadighed over deres Baade og deres Redskaber, og i det hele taget at hjælpe dem til de allerbedste Fiskeriredskaber, thi de bedste Fiskeriredskaber giver det største Udbytte paa Atlanterhavet.

Jeg udtalte mig forrige Gang om Trawlfiskeriet deroppe, og jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Rytter har haft saare vanskeligt ved at finde et Standpunkt ogsaa til denne Sag. Det ærede Medlem siger noget højst mærkeligt. Han siger: En Gang, naar der bliver lagt Landeveje over Færøerne, saaledes at man kan gaa fra den ene Side til den anden, efter som Vinden blæser, skal man begynde at trawlfiske. Ja, det er jo en Præmieribus af den anden Verden, og jeg skal ikke forsøge at løse den. Det ærede Medlem kunde blot have læst „Dimmalætting“, og han kunde blot have læst Lagtingets lange og meget oplysende Betænkning vedrørende Fiskerilaan, saa vilde han have set, at Færingerne selv er Tilhængere af Anskaffelse af Trawlere. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men han kommer virkelig til at ryste om igen, for det ærede Medlem Hr. Samuelsen sidder lige bagved, og det skulde undre mig, om det ikke er det ærede Medlem Hr. Samuelsen, der har skrevet den Betænkning, som blev afgivet af Lagtinget ved denne Lejlighed, og hvori staar, at man skal tilstræbe at forøge Færingernes Trawlerflaade. Nu nikker det ærede Medlem ogsaa til dette; jeg vil sige, at man kan faa det ærede Medlem til at nikke til hvad som helst. Jeg er nu af den Opfattelse, at Danmark har en For-

pligtelse til at hjælpe Færingerne til flere Trawlere. Det er ikke saaledes, at jeg mener, at man skal anbringe mange Milioner paa een Gang i dette Formaal, men man skal gaa langsomt og sikkert fremad, og foreløbig kunde det vel være passende, om man imødekom Færøernes Ønsker paa den Maade, at man fik to nye Trawlere derop. Jeg tror, at hvis man anskaffer to nye Trawlere, vil det i høj Grad bidrage til at ophjælpe Erhvervslivet deroppe. Man har i 3—4 Aar haft en Trawler i Vaag, og denne Trawler har indbragt Fisk i store Masser til Tørring ved Vaag Fiskerleje, hvorved Kvinder og ældre Mennesker har haft lønnende Beskæftigelse. I det hele taget har denne Trawler været til stor Gavn for Færøerne til Ophjælpning af Erhvervslivet paa Vaag. Den har, saa vidt jeg ved, ogsaa givet et ganske godt Udbytte til dem, der anskaffede den, og naar det er Tilfældet, hvorfor i al Verden skulde man saa ikke skride videre frem ad den Vej.

Det ærede Medlem Hr. Rytter sagde til mig, at det er et Forsøg fra min Side paa at ville føre Fiskerne fra Haandværk over til Fabriksdrift paa Søen. Hensigten med denne Udtalelse ser jeg jo meget godt, men jeg tillægger den ikke nogen større Betydning, thi det er vel ikke Mening, at de færøske Fiskere til Dagens Ende skal være henvist til at hale i en Haandsnøre, dette modbydelige haarde Arbejde, som de nu næsten alle sammen maa udøve paa Søen. Det kan vel ikke være Mening, at de skal være fordømt til denne gamle Fiskemetode, saa længe Verden staar. Før eller senere maa de dog kunne naa til at fiske paa samme Maade som andre.

Det gjorde mig ondt, at det ærede Medlem Hr. Rytter tog Afstand fra den kooperative Bevægelse blandt Fiskerne deroppe. Jeg angreb Fiskeriforeningen paa Færøerne, fordi denne efter min Formening ikke tilstrækkelig nidkært varetager Fiskernes Interesser. Efter min Formening beskæftiger de færøske Fiskeriforeninger sig meget mere med nationale Rumlerier og den Slags Spørgsmaal end med Fiskernes virkelige Interesser, og det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Rytter vil række disse Førere en hjælpende Haand igennem et Angreb paa Kooperationen. Efter min Mening vilde det være til den største Lykke for de færøske Fiskere, hvis de fulgte de danske Fiskeres Eksempel og søgte at afhænde deres Fisk paa samme Maade som de danske Fiskere i Stedet for at følge det